

Република Србија
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ
К. бр. 40/13
Датум: 08.08.2013.године
В а љ е в о

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ у већу састављеном од председника већа- судије Весне Херцег и чланова већа- судија поротника Босиљке Матић и Зорице Поповић са записничарем Радмилом Милаковић, у крив. предмету против опт. М.Д. из Уба, због крив. дела силовање из чл. 178 ст.1 КЗ и крив. дела посредовање у вршењу проституције из чл. 184 ст.1 у вези чл. 60 КЗ по оптужници ВЈТ Ваљево Кт.бр. 44/11 од 12.07.2011. год. донео је након одржаног усменог и главног претреса на коме је јавност била искључена, у присуству оптуженог, браниоца адв. Д.П., оштећене и заменика ВЈТ у Ваљеву Златка Шуловића дана 08.08.2013.године а јавно објавио дана 12.08.2013.године следећу:

ПРЕСУДУ

Опт. Д.М. , зв. "Клиња", из Уба М.П. бр. 13 , ЈМБГ _____, рођен _____ год. у Београду, Општина Савски Венац од оца М. и мајке В., рођ. Р., Србин, држављанин РС , писмен, завршио средњу машинску школу, по занимању машинбравар, тренутно запослен као таксиста, ожењен, отац двоје деце, војску служио у О. 1987/88 , води се у ВЕ при СО Уб, поседује кућу у Убу, просечно зарађује месечно 15-20.000,00 дин. осуђиван пресудом Општинског суда у Убу К.бр. 34/93 од 13.02.1995 год. због крив. дела из чл. 54. ст. 2 и крив. дела из чл. 220 ст.1 КЗРС на казну затвора у трајању од 6 месеци, пресудом Општинског суда Уб К.бр. 160/94 од 9.12.1994 год., због крив. дела из чл. 56. ст. 1 КЗРС на казну затвора у трајању од 30 дана, пресудом Општинског суда у Убу К.бр. 41/94 од 8.12.1994 год., због крив. дела из чл. 220 ст. 2 КЗ РС, на казну затвора у трајању од 3 месеца, пресудом Општинског суда у Убу К.бр. 212/95 од 20.11.1995 год., због крив. дела из чл. 110. ст. 1 КЗРС на казну затвора у трајању од 3 месеца, пресудом Општинског суда у Убу К.бр. 166/95 од 12.12.1996 год., због крив. дела из чл. 201. ст. 3 КЗРС новчаном казном у износу од 2.500,00 дин. и пресудом Општинског суда Обреновац К.бр. 27/01 од 3.03.2003 год. због крив. дела из чл. 165. ст. 1 КЗРС, условно на казну

затвора у трајању од 5 месеци, воде се други кривични поступци пред Основним судом у Ваљеву

На основу чл. 355 тач.2 ЗКП-а

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да је у току дана 18.04.2011. године у Шапцу и током ноћи између 18 и 19.04.2011.године у Убу, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан да је његово дело забрањено и желећи његово извршење, принудио на обљубу и њој изједначен чин ошт. Г.А. из с. Новаци општина Уб, претњом да ће напасти на њен живот и тело као и живот и тело њеног мал. детета, тако што је ошт. Г. по претходном договору са окривљеним дошла у Шабац ради закључења фиктивног брака са НН лицем кинеског порекла за коју уговорену услугу је оштећена требала да добије одређену новачану накнаду као и окривљени који је посредовао у томе те пошто до закључења брака није дошло, подстицао је и наводио на проституцију, тако што јој је нудио и наговарао је да за новац , који јој је био потребан, пружи сексуалне услуге НН лицима из Шапца са којима би јој уговорио сусрет, обећавајући јој и у будућности новачну корист од пружања тих услуга, па како је оштећена то одбила, својим такси возилом повезао је натраг до Уба, где је од оштећене Г. у току вожње, предочавајући јој да нису обавили уговорени „посао“ у Шапцу, тражио да буде у љубавној вези са њим те ноћи као и убудуће кад год је позове, па када је оштећена и то одбила, запретио јој да ће јој одузети дете и да је неће пустити кући, а затим је довезао у кућу свог пријатеља св. Д.М. на периферији града и увео је у собу у којој се налазио и св. Д., где је окривљени, мало повишеним тоном наредио оштећеној да се скине и легне у кревет, што је оштећена и урадила, уплашена претходним претњама за свој живот и тело и живот и тело свог детета, а знајући да је окривљени раније осуђиван и да је био у затвору, након чега је окривљени легао поред оштећене тражећи од ње, а што је она из страха и учинила, да га додирује по гениталијама и да га орално задовољава, после чега су имали класичан сексуални однос, након чега је окривљени ејакулирао у уста оштећене која је тај садржај испљунула на ћебе које се налазило на кревету, да би окривљени поново принудио оштећену да га орално задовољава и да са њим има сексуални однос, што је она из страха за свој живот и живот свога детета урадила, а када је окривљени заспао, у току ноћи побегла из куће,

-чиме би извршио крив. дело силовање из чл. 178 ст.1 КЗ у стицају са кривичним делом посредовање у вршењу проституције из чл. 184 ст.1 КЗ

Трошкови кривичног поступка у износу од 335.000,00 динара падају на терет буџетских средстава суда.

Оштећена Г.А. из с. Новаци упућује се на грађанску парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Образложење

ВЈТ у Ваљево поднело је овом суду дана 12.07.2011.године оптужницу Кт.бр. 44/11 од 12.07.2011.године против опт. Д.М. из Уба , због крив. дела силовање из чл. 178. ст. 1. КЗ у стицају са крив. делом посредовње у вршењу проституције из чл. 184 ст.1 КЗ у вези чл. 60 КЗ

Оштећена Г.А. из с. Новаци придружила се кривичном гоњењу против оптуженог и поставила је имовинскоправни захтев.

У току поступка суд је као неспорне утврдио следеће чињенице:

Оптужени Д.М. живи у Убу, ожењен је и отац је двоје деце. По занимању је машинобравар али тренутно ради као таксиста. Ошт. Г.А. познаје уназад неколико година преко бившег супруга оштећене, Д.К.

Ошт. Г.А. живи у ванбрачној заједници са св. М.В. у селу Новаци са којим има двоје малолетне деце, а очекује рођење и трећег детета. Из претходног брака оштећена има двоје деце и у време критичног догађаја оштећеној је новац био хитно потребан како би платила обавезу на име издржавања те деце, обзиром да је у судском поступку осуђена због недавања издржавања на условну осуду која јој је била условљена и обавезом да све доспеле обавезе измири до 21.04.2011год., уз претњу казном затвора.

Два дана пре критичног догађаја, односно 16.04.2011 год. оштећена је случајно у Убу срела опт. Д. Пре тога, на отприлике годину дана оптужени је оштећеној нудио да закључи фиктивни брак са непознатим лицем кинеског држављанства за износ од 5.000,00 еура, што је она у то време одбила. Када су се поново после годину дана срели оштећена је оптуженом у разговору предпочила своје финансијске проблеме, те јој је оптужени дао исту понуду. Том приликом оптужени је оштећеној предочио да брак може да закључи са лицем кинеског држављанства које сада живи у Шапцу, који брак би такође био фиктиван, обзиром да са истим не би морала да заснује заједницу живота, те да би у том фиктивном браку била дужна да буде три месеца, све за новчани износ од 7.000 еура. Оштећена је прихватила понуду оптуженог имајући у виду ситуацију у којој се налазила и договор је био да се поново нађу у Убу два дана касније односно 18.04.2011 год. у преподневним сатима.

Сходно договору оштећена је са својим супругом и дететом од неколико месеци, дошла у Уб где је чекала оптуженог. Како се оптужени није појавио, оштећена је оцу оптуженог, који се случајно појавио у близини кафане где је оштећена седела, написала свој број мобилног и рекла му да пренесе оптуженом да је позове, а што је оптужени и учинио. Том приликом оптужени је оштећеној рекао да се налази у Шапцу и да она узме такси који ће он платити и са истим дође у Шабац. Оштећена је тако са супругом и дететом, такси возилом, којим је управљао св. С. С., дошла из Уба у Шабац и на бензинској станици "Слап" у Шапцу састала се са оптуженим. Том приликом оптужени је оштећеној рекао да крене са њим, да ће се задржати само 10 минута а да је супруг са дететом и такси возило сачекају.

Оптужени је оштећену прво одвео у један кафић где је попио неколико пива да би затим променили још два кафића у којима је оптужени такође конзумирао пиво. За то време, које је трајало најмање два сата, оштећена је оба телефона која је имала код себе, одн. и свој и свог супруга св. М.В. искључила, тако да је за њега који је са бебом и такси возилом и даље чекао на бензинској станици и више пута је позивао,

била недоступна. Након што ће телефоне укључити, оштећена је свом супругу обећала да ће доћи за пола сата, али како се ни то није десило, на поновно позивање сведока, на телефон оштећене се јавио оптужени који је св. М. рекао да се он са бебом врати у Уб и да ће их у Убу сачекати његова жена Б. која ће платити такси и за дете купити све што је потребно, обзиром да је бебина флашица остала код оштећене.

Оптужени и оштећена су наставили и даље да седе у кафићу где је оштећена на једном парчету папира написала списак ствари који је оптужени требао да купи за њу и бебу, стим што се већи део ствари односи на саму оштећену. Како се лице које су очекивали није појавило ни до 18,30 часова оптужени је оштећеној рекао да морају остати до 21,00 часова, обзиром да лица са којима је уговорио састанак тек тада могу доћи, што је оштећена одбила.

Како је посао са закључењем брака пропао, оптужени је оштећеној понудио да јој нађе лица са којим би оштећена имала сексуалне односе за новчану накнаду убеђујући је да је то начин да заради новац, и да убудуће може на тај начин да зарађује новац, питајући оштећену за коју би цену то урадила а што је оштећена све одбила обзиром да се тим послом није бавила.

Након тога оптужен и оштећена су са возилом оптуженог кренули из Шапца ка Лајковцу обзиром да је оптужени имао једну наручену такси возњу из Лајковца до Уба.

Након завршене уговорене такси возње, којом приликом је оптужни заједно са оштећеном превезао једну девојку из Лајковца до Уба, око 22,00 до 23,00 часа, оптужени је са оштећеном отишао до куће свог пријатеља, сведока Д.М. која се налази у Убу у ул. Радничкој, у близини куће оптуженог. У кући сведока оштећена је најпре седела и пила кока колу за које време је оптужени са сведоком Д. вечерао и наставио да конзумира пиво.

За све то време супруг оштећене-св. М. и његов брат М. више пута су позивали оштећену на телефон који је и даље био код ње и који јој оптужени није одузео, али се оштећена на телефон није јављала.

Оптужени је оштећеној која је седела на кревету у једном тренутку рекао да се скине што је она и учинила, да би након тога исто то учинио и оптужени, а затим угасио светло у соби, за које време је св. Д.М. остао да седи у фотељи у истој просторији. Оптужени је од оштећене, тихим гласом- шапатам, тражио да га додирује по гениталијама и да га орално задовољава што је оштећена и учинила. Након тога оптужени и оштећена су имали сексуални однос којом приликом је оптужени својим полним органом продро у полни орган оштећене, који однос се завршио тако што је оптужени ејакулирао у уста оштећене. После пола сата, за које време су лежали у кревету, оптужени и оштећена су на исти начин имали сексуални однос, којом приликом је оштећена поново на тражење оптуженог истог додиривала по гениталијама и орално га задовољавала након чега је оптужени је својим полним органом продро у полни орган оштећене.

Након свега тога, оптужени је заспао обећававши оштећеној да ће је возити кући када мало одспава јер је уморан.

За време док је оптужени спавао, оштећена је излазила и из куће до пољског вц и враћала се, обзиром да је кућа све време била откључана и обзиром да јој то нико није бранио. Св. Д.М. који је био под дејством алкохола, оштећеној за то време није претио нити јој се на било који начин обраћао и присиљавао да остане.

Оштећена се затим обукла, јавила св. Д. и изашла из куће одакле је отишла до центра града и јавила свом супругу. Оштећену је кући довезао сведок М.В., брат њеног супруга, и оштећена је исте вечери пријавила полицији кривично дело силовања, након чега је упућена на гинеколошки преглед у ЗЦ Ваљево.

Оштећена Г.А. је у психичком статусу свесна личност и исправно орјентисана у свим модалитетима. Глобално интелектуално функционисање оштећене је испод просечног то јест на нивоу граничних вредности, док је мишљење на нивоу конкретног. Код оштећене нису уочени елементи који би упућивали на склоности ка симулцији.

Оптужени је и поред тога што је критичне вечери био под дејством алкохола, био способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима.

Оптужени је до сада осуђиван.

Напред наведене чињенице које међу странкама нису спорне суд је утврдио: из одбране оптуженог, исказа оштећене Г.А., исказа сведока М. и М.В., сведока Д. М., налаза и мишљења вештака неуропсихијатра др. Ј.П. и специјалисте мед. психологије Н.И. као и писмених доказа: извода из КЕ за оптуженог ПС Уб од 21.04.2011.године, бактериолошког налаза ЗЦ Ваљево од 20.04.2011.године, извештаја ЗЦ Ваљево Гинеколошко акушерске службе о прегледу оштећене број 150/2011 од 19.04.2011.године, и списка ствари исписаних на каро папиру.

У овој кривичноправној ствари у односу на кривично дело силовања код неспорне чињенице да су оптужени и оштећена критичне вечери имали два полна односа спорно је да ли је оптужени оштећену принудио на обљубу и њој изједначен чин или је оштећена са оптуженим ступила у полни однос својевољно, док је у односу на друго дело које је оптуженом стављено на терет спорно да ли се у уопште у његовим радњама стичу битни елементи тог дела.

Оптужени у својој одбрани не признаје извршење кривичних дела која су му стављена на терет.

Осим чињеница које нису спорне оптужени у својој одбрани наводи да је критичног дана оштећена та која је њега тражила и да су се по њеном захтеву сусрели у Шапцу како би иста закључила брак са кинеским држављанином. Даље по наводима одбране оптуженог оштећена је својевољно била са њим и седела са њим у Шапцу по кафићима, и ни у једном тренутку није захтевала да иде кући, те је тако својевољно дошла са њим и код његовог пријатеља, сведока М. При том, по наводима оптуженог кућа сведока се налази у насељеном месту и у непосредној близини куће сведока налази се и кућа његовог брата а на удаљености од око 200 м налази се веће насеље. У кући сведока, оптужени не оспорава чињеницу да су он и оштећена имали сексуални однос, али наводи да је то било на добровољној основи, да су се чак те вечери њих двоје мазили и љубили те да оштећену није присиљавао ни на однос ни на било шта. Оптужени је у одбрани негирао да је оштећеној претио да ће јој одузети дете на име трошкова које му је направила у износу од 500 еура, да је од оштећене захтевао да у будуће са њим има везу, или да ју је на нешто принудио.

Поред тога оптужени у својој одбрани не оспорава ни чињеницу из исказа оштећене да је оштећеној, када је постало извесно да је могућност склапања брака са кинеским држављанином пропала, понудио да новац за плаћање алиментације заради тако што ће пружати сексуалне услуге за новац, а што је, како наводи, учинио обзиром да му је од раније било познато да оштећена одржава везе ради новца са тројицом старијих људи из Уба, односно да се бави таквим послом. При том по

наовдима одбране оптуженог он је у ту сврху и позвао одређена лица из Шапца, обзиром да је оштећена пристала да са њима за новац има сексуалне односе, којом приликом му је оштећена рекла да ту услугу наплаћује 2.000,00 дин. за пола сата, што је он тим лицима и пренео, а та лица је како наводи контактирао преко свог пријатеља чији идентитет није хтео да открије.

Међутим, по наводима његове одбране и тај посао није обављен обзиром да та лица нису могла да изађу са посла. Од посла везаног за закључење брака оптужени наводи да је требао да има накнаду од 1000 еура а од другог посла везаног за пружање сексуалних услуга, оптужени наводи да није имао уговорену накнаду али да је договор са оштећеном био да га части.

Оптужени је у одбрани негирао да је било када пре тога за оштећену уговарао пружање сексуалних услуга уз накнаду, наводећи да је ово био први пут јер је знао да оштећеној новац треба због плаћања алиментације и зато што је знао да се она тиме бави.

Са друге стране оштећена Г.А. у свом исказу поред чињеница које нису спорне и које су напред наведене наводи да је оптужени, који је већ био у алкохолисаном стању, у току вожње из Шапца до Лајковца, пре него што ће преузети муштерију која је поручила вожњу до Уба, у једном тренутку рекао да му она на име свих трошкова које је имао око посла који су требали да заврше а који је пропао дугује 500 еура, претећи да уколико му новац не буде дала, да ће јој одузети дете, Даље сходно исказу оштећене, она је оптуженом на то одговорила да новца нема да би јој оптужени на то, рекао да те вечери у сваком случају на име дуга мора са њим спавати и да на име истог дуга то мора чинити сваки наредни пут када је он позове, односно да са њим мора имати љубавну везу, претећи да ће јој у супротном одузети дете, при чему се није изјашњавао ни када ни где ће то учинити одн. на који начин ће своје претње остварити. Међутим, то је по наводима оштећене код ње изазвало страх поготову што је у току вечери у једном од кафића чула да је оптужени био у затвору.

Оштећена и поред тога, како сама признаје, од муштерије коју је оптужени превозио до Уба, а што је у ствари била једна девојка, није тражила помоћ, нити се истој жалила да јој оштећени прети да ће јој одузети дете и да је на тај начин принуђава да са њим те вечери има сексуални однос.

Након завршене вожње, око 22,00 до 23,00 часа, оптужени је сходно исказу оштећене, а што није ни спорно, са оштећеном отишао до куће свог пријатеља, сведока Д.М. која се налази у Убу у ул. Р., у близини куће оптуженог. Оштећена у свом исказу признаје да јој оптужени том приликом више није претио, и да је није присиљавао да са њим иде већ да се она путем од возила до куће сведока она кретала сама испред оптуженог.

По доласку у кућу сведока М., по наводима оштећене, оптужени је прво сео да вечера и пије са сведоком, док је она за то време седела на кревету и пила кока колу.

Даље сходно исказу оштећене до полног контакта између ње и оптуженог је дошло тако што јој је оптужени у једном тренутку мало повишеним тоном рекао да се скине што је она и учинила, обзиром да је била уплашена због претходно у возилу оптуженог упућених претњи да ће јој одузети дете, да би након тога исто то учинио и оптужени, претходно угасивши светло у соби у којој је на фотељи остао да седи св. М.. По наводима оштећене, св. М. се њој то вече није ни обраћао, није јој претио, нити је на било шта присиљавао.

Оптужени је како оштећена даље у свом исказу наводи, од ње тихим гласом-шапатом, тражио да га додирује по гениталијама и да га орално задовољава што је оштећена и учинила, након чега су имали сексуални однос тако што је оптужени својим полним органом продро у њен полни орган а који однос се завршио тако што је оптужени ејакулирао у њена уста, што је она испљунула на ћебе. После пола сата, за које време су њих двоје наставили да леже у кревету, по наводима оштећене њих двоје су на исти начин имали сексуални однос, којом приликом је она поново на тражење оптуженог да га задовољи истог додиривала по гениталијама и орално га задовољавала након чега је оптужени својим полним органом поново продро у полни орган оштећене.

Након свега тога, оптужени је заспао овећавши јој да ће је возити кући кад се мало одмори. Међутим, како је она инсистирала да је оптужени кући одвезе одмах јер је било касно оптужени јој је рекао да ће је кући вратити ако га не буде нервирала запретивши јој да ће је у супротном задржати шест дана јер му дугује новац у износу од 500 еура.

Оштећена не оспорава чињеницу из исказа св. Д.М. да је за време док је боравила у кући овог сведока, а након што ће оптужени заспати, излазила из куће до пољског ВЦ, и враћала се, обзиром да јој то нико није бранио и да је кућа све време била откључана, наводећи да је разлог из ког се у кућу поново вратила био тај што јој је тамо остала торбица са документима и флашицом за бебе, те је тако други излазак у ВЦ искористила да оде.

Даље по наводима оштећене, она је од куће сведока до центра града дошла пешке, одакле се јавила св. М., свом ванбрачном супругу, док је кући довезао сведок М.В., брат њеног супруга. То исто вече, сходно исказу оштећене, она је супругу рекла да је оптужени силовао, што је затим пријавила и полицији након чега је упућена на гинеколошки преглед у ЗЦ Ваљево.

Св. М.В., ванбрачни супруг оштећене, у свом исказу је поред чињеница које нису спорне навео да је у току дана оштећену за време за које је са дететом чекао на бензинској станици више пута позивао како на њен тако и на свој телефон који је остао код оштећене, али да су оба телефона била искључена најмање два сата од њиховог одласка, да се оштећена у једном тренутку после та два сата јавила на телефона и рекла да ће доћи за пола сата, којом приликом није деловала узнемирено, да је чекао још пола сата и поново је позвао када се јавио оптужени и рекао му да се он са дететом и такси возилом св. С. врати у Уб, а да ће их у Убу чекати његова супруга која ће платити вожњу. Међутим, по наводима сведока то се није десило већ је такси вожњу морао да плати он дајући сведоку С. моторну тестеру у залог. Сутрадан по догађају сведок наводи да је новац у износу од 2.0000 дин. позајмио, да је исти дао сведоку С. и да му је сведок вратио моторну тестеру коју је дао у залог.

Исказ сведока у овом делу везаном за плаћење такси вожње, а коју вожњу је оптужени обећао да ће платити, што се није десило потврдио је у свом исказу св. С.С.

Из исказа сведока Марка суд је даље утврдио да је сведок оштећену по доласку кући наставио да позива на телефон, најмање 50 пута, али да се оштећена није јављала и поред тога што јој је телефон био укључен. Оштећена се по његовим наводима тек око 02,00 часа после поноћи јавила али на број његове мајке и тражила да са њим разговара, којом приликом је звучала уплашено. По доласку кућу сведок наводи да је оштећена изгледала нормално обучена, да је по њеном говору закључио да је нешто уплашена и да му је пренела да ју је оптужени малтретирао тако што јој

је тражио 500 еура да би је пустио кући, да јој је претио да ће је држати 6 дана и да ће јој одузети дете, а да му је потом рекла да је оптужени исто вече принудио на секс и то један пут.

Сведок М.В. рођени брат ванбрачног супруга оштећене, који је оштећену након критичног догађаја довезао кући, непосредних сазнања за везани догађај нема али је у свом исказу навео да је оштећену затекао уплакану и измучену, да му није рекла шта се десило а да је њему било непријатно да инсистира на томе, те да је од свог брата сазнао да је оптужени силовао оштећену. Сведок је пре тога навео да је по молби свог брата оштећену више пута позивао док је она била у Шапцу, да се оштећена јавила тек после десетог пута негде око 21 или 21,30 часова и да му је рекла да је још у Шапцу, да не може да прича, да је у проблему и да ће доћи кући кад буде могла да се извуче.

Сведок Д.М. осим чињеница које нису спорне у свом исказу је навео да се са оптуженим који му је комшија познаје више година, да оштећену до критичне вечери није познавао и да је критичне вечери био пијан када се оптужени појавио са оштећеном.

Сведок је даље у свом исказу навео и да се раније дешавало да оптужени доводи "женске" у његову кућу "за кинту" али да се никада није дешавало да неко пријави силовање, те да је закључио да је и оштећена дошла због новца и сексуалних услуга које ће пружити оптуженом. Да је све изгледало као и у ранијим ситуацијама дало се закључити и из тога што су критичне вечери оптужени и оштећена нормално легли у кревет без било какве принуде, а што је уосталом и сагласно исказу оштећене која је навела да оптужени њој у кући сведока није претио. Даље, оштећена критичне вечери по његовим наводима није изгледала уплашено, чак је за време док је оптужени спавао два пута излазила у пољски ВЦ при чему је и кућа све време по наводима сведока била откључана. Оштећена се сходно исказу сведока на крају сасвим нормално обукла и јавила му се питајући га да ли може да иде кући, што јој он није ни бранио, а што је све такође сагласно исказу оштећене.

Сведок даље у свом исказу, за разлику од исказа оштећене, наводи да критичне вечери није чуо да је оптужени оштећеној претио да ће је задржати у кући 6 дана и да је тражио новац од ње. По његовим наводима оштећена је могла да изађе из куће кад год је хтела, јер је кућа била откључана, а оптужени који је спавао све до јутарњих сати каска се пробудио питао је сведока за оштећену, називајући је својом девојком када му је он саопштио да је она отишла око 02,00 часа после поноћи.

Суд је у допуну доказног поступка, имајући у виду околности под којима се критични догађај одиграо, затим наводе оштећене у погледу разлога због којих је она пристала да са оптуженим ступи у полни однос, ради утврђивања својства личности оштећене и њеног душевног стања и ради утврђивања чињенице да ли код оштећене постоји склоност ка симулацијама и како су претње које је оптужени упутио оштећеној могле утицати на њену вољу да са њим ступи у полни однос, све имајући у виду њена својства личности, обавио медицинско вештачење од стране комисије вештака неуропсихијатра др. Ј.П. и специјалисте мед. психологије Н.И.

Вештаци су налаз и мишљење дали заједнички након дијагностичког психијатријског и психолошког интервјуа са оштећеном и примењених психолошких тестова имајући при том у виду и исказе сведока и странака.

Сходно налазу и мишљењу вештака ошт. Г.А. је у психичком статусу свесна личност и исправно орјентисана у свим модалитетима. Памћење оштећене је очувано

такође у свим модалитетима. Глобално интелектуално функционисање оштећене је испод просечног то јест на нивоу граничних вредности, док је мишљење на нивоу конкретног. Код оштећене је присутан низак ниво концептуалне способности, смањена је способност планирања, критичности, схватања узрока и последице а што све указује на тешкоће апстрактног резоновања, док се на плану њене личности не уочавају знаци психопатолошких феномена. Личност оштећене, упркос елементима негативне процене себе и живота, смањеног увида у сопствено стање и са ослабљеном вољном делатношћу, сходно налазу и мишљењу вештака функционише на за себе оптималан начин.

Имајући у виду својства личности оштећене одн. чињеницу а је на нивоу конкретног мишљења и повећану сугестибилности, сходно сагласном налазу и мишљењу вештака, ситуацију у којој се оштећена наша, односно претње оптуженог су утицале на њену вољу али не до степена битног .

Такође, сходно налазу и мишљењу вештака код оштећене нису уочени елементи на основу којих би се могло рећи да се ради о склоности ка симулцији али оштећена је таква личност да буквално схвата неке чињенице јер је њено схватање на нивоу конкретног и то је могло да доведе до таквог њеног понашања у датој ситуацији али све то није битно утицало на њену вољу да са оптуженим ступи у сексуални однос, односно те чињенице нису биле од пресудног значаја за њену одлуку да ступи у сексуални однос.

Чињеница коју је оштећена сазнала неколико сати пре него што ће имати сексуални контакт са оптуженим а односи се на то да је сазнала да је оптужени био у затвору, а што је оптужба изнела у прилог својим наводима, по налазу и мишљењу вештака то сазнање није битно утицало на њену вољу и понашање стим што су вештаци сагласно навели да им је ова чињеница била позната из списка предмета приликом давања налаза и мишљења.

Поред тога, имајући у виду неспорну чињеницу да је оптужени у току критичне вечери конзумирао пиво, што је сагласно како његовој одбрани тако и исказу оштећене, суд је у допуну доказног поступка а ради утврђивања урачунљивости оптуженог у време извршења крив. дела а обавио неуропсихијатријско вештачење од стране вештака неуропсихијатра др. Ј.П.

Из налаза и мишљења вештака суд је утврдио да је оптужени и поред тога што је у току дана и вечери попио од 4-7 малих флаша пива био урачунљив , односно био способан да управља својим поступцима и био способан да схвати значај свог дела . Сећање у односу на критични догађај по наводима вештака код оптуженог је у потпуности очувано и оптужени га у потпуности реконструираше.

Налаз и мишљење вештака суд је у потпуности прихватио као јасан , стручан и објективан и странке на њега нису имале примедби.

Из бактериолошких налаза ЗЦ Ваљево од 20.04.2011.године утврђује се да у вагиналном брису и брису из грла нису нађени елементи који би указивали на присуство сперматозоида.

Из извештаја Гинеколошко-акушерске службе ЗЦ Ваљево од 19.04.2011.године бр. протокола 150/2011. утврђује се да при прегледу оштећене након критичног догађаја, а по наредби истражног судије, на глави, лицу врату, слузници усне дупље и другим деловима тела нема видљивих трагова насиља. При гинеколошком прегледу на кожи и спољашњим гениталним органима као и

бимануелним прегледом нису уочени трагови повреда нанетим дејством механичке силе.

Наведене писане доказе суд је прихватио као јасне и аутентичне и странке на њих нису имале примедби, а исти су сагласни исказу оштећене сходно ком оптужени према њој критичном приликом није примењивао силу а одсуство спермаозоида у брису потврђује чињеницу да је оптужени ејакулирао ван полног органа оштећене.

Ценећи одбрану оптуженог појединачно и у склопу других напред наведених доказа суд је исту прихватио у односу на чињенице које нису спорне и у делу у ком је она сагласна исказу оштећене, осим у делу у ком је навела да је оптужени критично вече силовао, док у преосталом делу суд одбрану оптуженог није прихватио налазећи да је иста усмерена на избегавање кривице за дела за која је оптужен.

Исказе оштећене (осим дела који је наведен у претходном ставу) и напред наведених сведока суд је прихватио као јасне, уверљиве и на њиховим исказима који чине једну логичну целину суд је засновао чињенично стање.

Исказ св. Д.М. суд није прихватио само у делу у ком је супротан исказу оштећене, а односи се на део везан за претње које је оптужени упутио оштећеној у кући сведока, а након полног односа оптуженог и оштећене, како је то она у свом исказу навела.

Исказе св. М. и М.В. који непосредних сазнања везаних за сам критични догађај који се одиграо у кући св. М. немају, али су се изјашњавали о чињеницама везаним за период пре и после критичног догађаја, суд је прихватио и поред тога што су имајући у виду у ком односу се налазе са оштећеном заинтересовани за исход поступка, обзиром да су на суд оставили уверљив утисак, а поред тога чињенице на које су се изјашњавали у току поступка и нису биле спорне.

Исказ оштећене је у односу на околности под којима се догађај одиграо по налажењу суда јасан и потпун и на суд је оштећена у погледу тих околности оставила уверљив утисак, нарочито што је у исказу износила чињенице које њој нису ишле у корист.

Међутим, и поред тога што је прихватио исказ оштећене, осим у делу који је наведен, и на њему засновао чињенично стање, суд налази да на основу њеног исказа и других изведених и прихваћених доказа са потпуном сигурношћу није доказано да је оптужени извршио дело које му је стављено на терет.

Наиме, битна обележја крив. дела силовања сходно чл. 178 ст.1 КЗ је употреба принуде и вршење обљубе или другог полног акта који се може изједначити са обљубом, између којих мога постојати повезаност одн. принуда се мора вршити у циљу обљубе, а као облике принуде законик наводи силу или претњу да ће се непосредно напасти на живот или тело. Претња мора бити квалификована одн. зло које се ставља у изглед треба да се односи на лишавање живота или повреду тела и мора бити озбиљна и односити се на зло које непосредно предстоји.

У конкретном случају оптужени је оштећеној, како то она наводи, претио да ће јој одузети дете, које том приликом и није било са њом већ са својим оцем, при чему, а опет сходно исказу оштећене, оптужени није прецизирао на који ће начин то учинити, али се у сваком случају односило на будуће, у времену потпуно неизвесне претње, а не на зло које непосредно предстоји.

Претње које је њој оптужени упутио у кући св. М., да је неће пустити кући сходно исказу оштећене а за разлику од навода оптужбе, оптужени јој је упутио након сексуалног односа, када је оптуженог питала да је одвезе кући. Пре полног

односа, сходно њеним наводима, оптужени јој је само на путу ка кући сведока, када га је питала када ће ићи кући, рекао да ће је пустити када са њим буде спавала, што по налажењу суда не представља претњу а нарочито не квалификовану која је потребна за постојање дела, већ је на такав коментар мирно наставила да се креће ка кући св. М. не покушавајући да побегне, при чему јој оптужени критичном приликом друге претње није упућивао.

Поред тога, сходно исказу оштећене, оптужени осим наведене претње према оштећеној није примењивао силу и за разлику од навода оптужбе, а што им је био један од доказа постојања дела, оптужени се на њу није продерао, већ јој је нормалним, мало повишеним тоном рекао да изађе из кола, са којим тоном јој је рекао и да се скине и легне у кревет, што је она учинила.

Приликом одласка код св. М. кући, оштећена је навела да је оптужени није ни гурао ни вукао а у кревету, док су лежали оптужени јој је шапатам говорио шта да ради, што је она без пружања отпора и учинила.

Са тим у вези, сходно законнику, силовање је принуда на обљубу и због тога претпоставља са једне стране пружање отпора од стране пасивног субјекта а са друге стране такав интезитет принуде да се може савладати отпор. Отпор при том мора да буде стваран, озбиљан, и трајан. Озбиљан и стваран отпор значи да се лице супроставља обљуби, да се брани од нападача или да на други начин изражава своје противљење обљуби. Отпор мора бити трајан што значи да мора постојати од момента када је употребљена принуда па до момента када је дело свршено, што из околности које су наведене произилази да није био случај.

У конкретном случају отпора од стране оштећене није било и то је оштећена признала у свом исказу. Оштећана је оптуженом само рекла да неће са њим да спава и то је све са њене стране било у смислу отпора. Када су легли у кревет, оштећена признаје да отпор није пружала у смислу да је од оптуженог покушала да се одбрани или да га одгура од себе, већ је напротив радила све оно што је од ње оптужени тражио а што се не може рећи да се дешава код вршења обљубе. И сама оштећена наводи да су након првог полног односа остали да леже у кревету, и да су након тога све то поновили. Једино што оштећена истиче у прилог својих навода је да је на полни однос била принуђена је да је била у страху за своје дете обзиром да јој је било познато да је оптужени био у затвору.

Међутим, за постојање дела није довољно да се оштећена само вербално противи обљуби а да при том из њеног понашања произилази да се саглашава са обљубом, што би се могло рећи да је било у конкретном случају.

При том по налажењу суда оштећена није била у таквој ситуацији да оптуженом није могла да се супростави или да на други начин изрази противљење обљуби. Оштећена је тако прво могла од девојке коју су превезли из Уба до Лајковца да тражи помоћ, што она није учинила а што је сама признала.

Поред тога, код оштећене су била два мобилна телефона, које је она најпре, и поред тога што је знала да су јој супруг и беба остали на бензинској станици искључила и тако за њих била недоступна два сата. Телефони су код оштећене били током целе вечери али се она ни на преко 50 позива свог супруга није јављала и поред тога што су били укључени. Међутим, и поред тога што су телефони били код ње и што је више пута у току вечери могла да са једног од њих позове било кога у помоћ, оштећена то није учинила.

Оштећена није била ни у таквој психичкој ситуацији да није била способна за пружање отпора што произилази како из њеног исказа тако и из налаза и мишљења вештака.

Наиме, из налаза и мишљења комисије вештака јасно произилази да оштећена није склона симулацијама, и да и поред тога што су њена својства личности таква да буквално схвата неке чињенице, јер је њено схватање на нивоу конкретном, да претње које јој је оптужени упутио да ће јој одузети дете нису битно утицале на њену вољу да са оптуженим ступи у сексуални однос одн. нису биле од пресудног утицаја да оштећена са њим ступи у однос. Исто то се односи и на њено сазнање у току вечери да је оптужени био у затвору.

Да се оштећена критичне вечери није осећала угроженом, и да није била у страху иде у прилог чињеница што је код св. Д. М. седела и пила кока колу, за које време је оптужени чак и јео, што не одговара понашању лица коме је стављено у изглед неко зло и које се налази у страху.

Оштећена је у свом исказу навела да је у току вечери излазила из куће у пољски ВЦ и да се вратила и то два пута, па се у тој ситуацији, обзиром да је оптужени дозволио оштећеној да се обуче одмах након другог полног односа, поставља као логично питање из ког разлога оштећена одлазак први пут у вц није искористила да побегне већ се напротив вратила у кућу св. М. Разлози које је оштећена навела а то је да су јој у кући остали торбица са документима и флашицом од бебе за суд нису прихватљиви, обзиром да такво понашање оштећене која се сасвим нормално враћа у кућу где је како наводи била силована, није ни животно ни уобичајено за жртву силовања. За суд би сасвим логично било да оштећена искористи прилику и побегне па чак и без докумената, уколико је била уплашена, а могла је и већ приликом првог изласка те ствари понети са собом. Суд налази да је у конкретној ситуацији оштећена кућу напустила када је била свесна да је оптужени који је заспао неће одвести кући до јутра, што свакако не би могла оправдати својим укућанима.

При свему томе неспорна је чињеница да је кућа у којој се све то дешавало све време била откључана и да је оптужени након односа сасвим мирно заспао, што није логично да чини јер да је оштећену на нешто присиљавао и претио јој да је неће пустити он би и преузео мере да се оштећена не удаљи без његовог знања.

Оштећена је у свом исказу навела да је из школског дворишта у које се сакрила када је побегла из куће св. М. видела возило оптуженог како пролази поред дворишта из чега би произилазило да је оптужени кренуо за њом да је тражи. Међутим, и оптужени и св. М. сагласно су навели да се оптужени који је после полног односа заспао пробудио тек у раним јутарњим сатима тако да возило које је оштећена видела није могло бити возило оптуженог. При том из исказа св. Марковића произилази да је оптужени када се пробудио сведока питао где му је девојка што не иде у прилог чињеници да је критичне вечери оштећену силовао, а и сведок је у свом исказу навео и да му се ова ситуација није разликовала од ранијих ситуација када је оптужени код њега доводио девојке и са њима имао добровољне полне односе.

Суд је прихватио наводе сведока св. М.В. да је оштећена, како то и оптужба наводи, критичне вечери, када је он дошао по њу била уплакана и измучена. Међутим, разлози за такво стање могу бити различити. Оштећена је могла бити уплашена и уплакана из страхова различитог узрока од тога како ће породица

реаговати па до свих других последица, те по налажењу суда то није довољан доказ на коме се може заснивати осуђујућа пресуда, имајући у виду све друго што је напред наведено.

Није спорно ни да је оптужени 19 година старији од оштећене, те да тако постоји значајна разлика у животном искуству између њих, да се цео догађај догодио у присуству његовог пријатеља, али и сама оштећена је у свом исказу навела да јој се пријатељ оптуженог није обраћао нити да јој је на било који начин претио. Да сведок М. није за оштећену представљао било какву претњу иде у прилог и понашање оштећене у његовој кући где она сасвим нормално седи и пије пиће, а после полног односа са оптуженим, сасвим нормално излази из његове куће до таолета и враћа се у исту ту кућу. Разлика у животном искуству заиста постоји али по налажењу суда та чињеница не може бити одлучујућа за одношење осуђујуће пресуде.

Није спорно да поједине чињенице саме за себе и међусобно повезане могу представљети индиције да је према оштећеној од стране оптуженог извршено кривично дело силовања. Овде се управо мисли на њен изглед критичне вечери када ће је св. М. довести кући, околности под којима се догађај десио одн. у кући св. М. и у његовом присуству. Међутим, за суд те чињенице када се повећу са другим утврђеним чињеницама не искључују могућност да критичне вечери полни однос кој је неспорно био између оптуженог и оштећене, био на добровољној основи. Суд тако, и поред тога што је прихватио исказ оштећене, осим у делу у коме наводи да је оптужени критичне вечери силовао, налази да у току поступка није на поуздан начин утврђено а је оптужени извршио кривично дело силовања из. Чл. 178 ст.1 КЗ на штету оштећене Г.А. По налажењу суда у конкретном случају постоји само сумња да је оптужени извршио крив. дело силовања али та сумња није доведена на тај ниво да би се са сигурношћу могло говорити о кривици оптуженог. Претње које је оптужени упутио оштећеној, по налажењу суда нису утицале на њену одлуку да са оптуженим ступи у сексуални однос, а у вези чега се изјаснила и комисија вештака. За постојање крив. дела мора постојати отпор жртве који мора бити озбиљан, стваран и трајан а не само као вербално противљење, о чему је суд већ дао разлоге.

Како је у случају сумње, сходно правилу *in dubio pro geo*, суд дужан да донесе одлуку која је повољнија по оптуженог, то је услед недостатка доказа сходно чл. 355 тач.2 ЗКп-а у односу на ово дело донео одлуку као у изреци пресуде.

У односу на друго дело које је оптуженом стављено на терет суд налази да у току поступка није доказано да је оптужени извршио крив. дело посредовања у вршењу проституције, обзиром да је сходно исказу саме оштећене оптужени оштећеној само предложио да јој може наћи лица којима би она пружала сексуалне услуге за новац, али да му је она одговорила да се тим послом не бави, и да се на томе завршило. Оптужени је у својој одбрани навео да је у ту сврху и позвао одређена лица обзиром да је оштећена на ту понуду пристала, те да се посао није реализовао само из разлога што та лица радила и нису могла да дођу. Међутим, суд је чињенично стање засновао на исказу оштећене која је навела да на такву понуду оптуженог није пристала и да се разговор на ту тему тако и завршио.

Како се у конкретном случају радило само о разговору који је вођен између оптуженог и оштећене, суд налази, а што је и став Апелационог суда у Београду из решења којим је првостепена пресуда укинута, да у току поступка није доказано да је оптужени оштећену наводио и подстицао на проституцију из ког разлога је суд

сходно чл. 355 тач.2 ЗКП-а оптуженог и за кривично дело посредовање у вршењу проституције из чл. 184 ст.1 КЗ ослободио од оптужбе.

Одлука о трошковима поступка донета је сходно чл. 197 ст.1 ЗКП-а у које трошкове спадају трошкови вештачења од стране два вештака у укупном износу од 14.000,00 динара и награда и нужни издаци браниоца оптуженог у износу од 321.000,00 динар што све укупно износи 335.000,00 динара.

Суд је сходно чл. 206 ст.3 ЗКП-а ошт. Г.А. упутио да имовинскоправни захтев остварује у парничном поступку. Стога је донета одлука као у изреци пресуде .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА:
Весна Херцег с.р .

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1284/14
Дана 05.03.2015. године
БЕОГРАД
ул.Немањина бр.9

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Драгана Тесаровића, председника већа, судија Соње Манојловић и Наде Хаци-Перић, чланова већа, са записничарем Миленом Весић, уз учешће вишег саветника Браниславе Муњић, у кривичном предмету **окривљеног Д М**, због кривичног дела силовање из члана 178 став 1 Кривичног законика и кривичног дела посредовање у вршењу проституције из члана 184 став 1 у вези члана 60 КЗ, одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву, изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву К.бр.40/13 од 08.08.2013. године, након одржаног претреса, у смислу члана 449 Законика о кривичном поступку, **дана 05. марта 2015. године**, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду **Ж У** окривљеног **Д М** његовог браниоца адвоката **Д П**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБЕ јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Ваљеву К.бр.40/13 од 08.08.2013. године, у односу на кривично дело силовање из члана 178 став 1 КЗ, тако што **Апелациони суд у Београду**,

-окривљеног Д М, са личним подацима као у изреци првостепене пресуде,

ОГЛАШАВА КРИВИМ

да је:

током ноћи између 18. и 19.04.2011. године, у Убу, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан да је његово дело

забрањено и желећи његово извршење, принудио на обљубу и њој изједначен чин оштећену Г А из села Новаци, општина Уб, претњом да ће непосредно напасти на живот и тело њеног малолетног детета, тако што је својим такси-возилом повезао оштећену Г А из Шапца до Уба, где је од оштећене Г у току вожње, предочавајући јој да нису обавили уговорени „посао“ у Шапцу, тражио да буде у љубавној вези са њим те ноћи, као и убудуће, када год је позове, па када је оштећена и то одбила, запретио јој да ће јој одузети дете, а затим је довезао у кућу свог пријатеља, сведока Драгана Марковића, на периферији града и увео је у собу у којој се налазио и сведок Драган, где је окривљени, мало повишеним тоном наредио оштећеној да се скине и легне у кревет, што је оштећена и урадила, уплашена претходним претњама за живот и тело свог детета, а знајући да је окривљени раније осуђиван и да је био у затвору, након чега је окривљени легао поред оштећене, тражећи од ње, а што је она из страха и учинила, да га додирује по гениталијама и да га орално задовољава, после чега су имали класичан сексуални однос, након чега је окривљени ејакулирао у уста оштећене, која је тај садржај испљунула на ћебе које се налазило на кревету, да би окривљени поново принудио оштећену да га орално задовољава и да са њим има сексуални однос, што је она из страха за живот свог детета урадила, а када је окривљени заспао, у току ноћи побегла из куће,

-чиме је извршио кривично дело силовање из члана 178 став 1 Кривичног законика,

па га суд, применом напред наведеног законског прописа и члана 4, 42, 43, 45, 54 и 63 Кривичног законика и члана 424 Законика о кривичном поступку,

О С У Ђ У Ј Е

на казну затвора у трајању од 3 (три) године,

у коју казну му се урачунава време које је провео у притвору од 19.04.2011. године, од 17,30 часова, када је лишен слободе, до 17.05.2011. године, када му је притвор укинут.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ окривљени Д М да у корист буџетских средстава суда плати трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини првостепени суд одлучити посебним решењем.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву К.бр.40/13 од 08.08.2013. године, окривљени Д М је, на основу члана 355 тачка 2 тада важећег ЗКП, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело силовање из члана 178 став 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом посредовање у вршењу проституције из члана 184 став 1 КЗ и одређено је да трошкови кривичног поступка у износу од 335.000,00 динара падају на терет буџетских средстава суда, док је оштећена Г А упућена на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева.

Против наведене пресуде благовремено је жалбу изјавио јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 у вези члана 367 тачка 1 ЗКП и погрешно утврђеног чињеничног стања из члана 370 став 1 у вези члана 367 тачка 3 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву и после одржаног претреса донесе осуђујућу пресуду.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је, поднеском Ктж.бр.4679/13 од 19.09.2013. године, предложило да Апелациони суд у Београду уважи жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву, изјављену на пресуду Вишег суда у Ваљеву К.бр.40/13 од 08.08.2013.године и на основу члана 382 став 2 ЗКП, донесе пресуду којом ће окривљеног Д М огласити кривим да је извршио кривично дело силовање из члана 178 став 1 КЗ у стицају са кривичним делом посредовање у вршењу проституције из члана 184 став 1 КЗ и осудити га на казну затвора.

Апелациони суд у Београду је, дана 18.02.2014.године, одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је одлучио да се одржи претрес пред другостепеним судом, јер је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП важећег у време доношења побијане пресуде, будући да су разлози о одлучним чињеницама потпуно нејасни и у знатној мери противречни, при чему је чињенично стање погрешно утврђено, а што води обавезном укидању пресуде, које укидање, сходно одредби члана 385 став 2 тада важећег Законика о кривичном поступку, није могуће, с обзиром да је у овом предмету првостепена пресуда већ једанпут укидана.

Стога је Апелациони суд у Београду, дана 17.04.2014.годне, одржао претрес пред другостепеним судом, на коме је донета пресуда Кж 1 5054/13, којом је усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву, преиначена пресуда Вишег суда у Ваљеву К.бр.40/13 од 08.08.2013. године, у односу на кривично дело силовање из члана 178 став 1 КЗ, тако што Апелациони суд у Београду, окривљеног Д М огласио кривим

да је извршио кривично дело силовање из члана 178 став 1 Кривичног законика, и осудио га на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју казну му је урачунао време које је провео у притвору од 19.04.2011. године, од 17,30 часова, када је лишен слободе, до 17.05.2011. године, када му је притвор укинут. Окривљени Д _____ обавезан је да у корист буџетских средстава суда плати трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини првостепени суд одлучити посебним решењем. Жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву, у односу на кривично дело посредовање у вршењу проституције из члана 184 став 1 КЗ, одбијена је као неоснована, а пресуда Вишег суда у Ваљеву К.бр.40/13 од 08.08.2013.године, у непреиначеном делу потврђена.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног Д _____ М _____, адвокат Д _____ П _____, па је Апелациони суд у Београду, као суд трећег степена, решењем КжЗ 30/14 од 12.09.2014. године, усвојио жалбу браниоца окривљеног Д _____ М _____, адвоката Д _____ П _____, укинуо пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 5054/13 од 17.04.2014. године, и предмет вратио другостепеном суду на поновно суђење.

Стога је, дана 05.03.2015. године, одржан претрес пред другостепеним судом, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца Ж _____ У _____, окривљеног Д _____ М _____ и његовог браниоца адвоката Д _____ П _____, па је након саслушања окривљеног Д _____ М _____, читања свих релевантних писмена у спису предмета Вишег суда у Ваљеву К.бр.40/13, читања записника о саслушању окривљеног Д _____ М _____ и сведока оштећене Г _____ А _____ као и извршеном суочењу између оштећене и окривљеног, у смислу члана 89 став 2 ЗКП из предмета Апелационог суда у Београду Кж1 5054/13, оценом одбране окривљеног и свих доказа појединачно и у међусобној вези, након разматрања навода и предлога из изјављене жалбе, а имајући у виду и примедбе из решења Апелационог суда у Београду КжЗ 30/14 од 12.09.2014.године, овај суд донео одлуку као у изреци пресуде.

По налажењу Апелационог суда у Београду, основано се жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву, првостепена пресуда оспорава у погледу кривичног дела силовање из члана 178 став 1 КЗ.

Првостепени суд у односу на ово кривично дело из доказа изведених током поступка неспорно утврђује чињеницу да су окривљени и оштећена критичне вечери имали два полна односа, али да је спорно да ли је окривљени оштећену принудио на обљубу и њој изједначен чин, или је оштећена са окривљеним ступила у полни однос својевољно.

По ставу Апелационог суда у Београду, не може се прихватити закључак првостепеног суда да у току поступка није на поуздан начин утврђено да је окривљени извршио кривично дело силовање из члана 178 став 1 КЗ на штету оштећене Г _____ А _____, и да у конкретном случају постоји само сумња да је окривљени извршио наведено кривично дело, али да та сумња није

доведена на ниво да би се са сигурношћу могло говорити о кривици окривљеног. По ставу овога суда неприхватљив је став првостепеног суда да претње које је оптужени упутио оштећеној нису утицале на њену одлуку да са окривљеним ступи у сексуални однос.

Наиме, оштећена Г А је у свом исказу навела да је окривљени у току вожње из Шапца до Лајковца већ био у алкохолисаном стању, пре него што ће преузети муштерију која је поручила вожњу до Уба, да је у једном тренутку рекао да му она на име трошкова које је имао око посла који су требали да заврше, а који је пропао, дугује 500 евра, претећи да уколико му новац не буде дала, да ће јој одузети дете, на шта је оштећена окривљеном одговорила да новца нема, а окривљени јој је на то рекао да те вечери у сваком случају на име дуга мора са њим спавати и да на име истог дуга то мора чинити сваки наредни пут када је он позове, односно да са њим мора имати љубавну везу, претећи да ће јој у супротном одузети дете, при чему се није изјашњавао ни када ни где ће то учинити, односно на који начин ће своје претње остварити, што је, по наводима оштећене, код ње изазвало страх, поготово што је у току вечери у једном од кафића чула да је окривљени био у затвору. Оштећена и поред тога од муштерије коју је окривљени превозио до Уба, а што је уствари била једна девојка, није тражила помоћ, нити се истој жалила да јој оштећени прети да ће јој одузети дете и да је на тај начин принуђава да са њим те вечери има сексуални однос. Након завршене вожње, окривљени је око 22 – 23,00 часа, са оштећеном отишао до куће свог пријатеља, сведока Д М , која се налази у Убу, у улици Радничкој, у близини куће окривљеног. Оштећена је навела да јој окривљени том приликом више није претио и да је није присиљавао да са њим иде, већ да се она путем од возила до куће сведока кретала сама испред окривљеног. По доласку у кућу сведока М , према наводима оштећене, окривљени је прво сео да вечера и пије са сведоком, док је она за то време седела на кревету пила кока-колу. Према наводима оштећене, до контакта између ње и окривљеног је дошло тако што јој је окривљени у једном тренутку мало повишеним тоном рекао да се скине, што је она и учинила, с обзиром да је била уплашена због претходно у возилу окривљеног упућених претњи да ће јој одузети дете, да би након тога исто то учинио и окривљени, претходно угасивши светло у соби, у којој је на фотељи остао да седи сведок М . Према наводима оштећене, сведок М се њој то вече није ни обраћао, није јој претио, нити је на било шта присиљавао. Окривљени је према наводима оштећене, од ње тихим гласом – шапатам, тражио да га додирује по гениталијама и да га орално задовољава, што је оштећена и учинила, након чега су имали сексуални однос тако што је окривљени својим полним органом продро у њен полни орган, а који однос се завршио тако што је окривљени ејакулирао у њена уста, што је она испљунула на ћебе. После пола сата, за које време су њих двоје наставили да леже у кревету, према наводима оштећене, њих двоје су на исти начин имали сексуални однос, којом приликом је она поново на тражење окривљеног да га задовољи, истог додиривала по гениталијама и орално га задовољавала, након чега је окривљени својим полним органом поново продро у полни орган оштећене. Након свега тога окривљени је заспао, обећавши јој да ће је возити кући када се мало одмори. Међутим, како је она

инсистирала да је окривљени кући одвезе одмах, јер је било касно, окривљени јој је рекао да ће је кући вратити ако га не буде нервирала, запретивши јој да ће је у супротном задржати шест дана, јер му дугује новац у износу од 500 евра. Оштећена није оспоравала чињеницу из исказа сведока Д М , да је за време док је боравила у кући овог сведока, након што ће окривљени заспати, излазила из куће до пољског вц-а и враћала се, с обзиром да јој то нико није бранио и да је кућа све време била откључана, наводећи да је разлог из ког се у кућу поново вратила био тај што јој је тамо остала торбица са документима и флашицом за бебе, а да је тако други излазак у вц искористила да оде. Према наводима оштећене, она је од куће сведока до центра града дошла пешке, одакле се јавила сведоку М , свом ванбрачном супругу, док је кући довео сведок М В , браг њеног супруга. Исто вече оштећена је супругу рекла да је окривљени силовао, што је затим пријавила и полицији, након чега је упућена на гинеколошки преглед у Здравствени центар Ваљево.

Апелациони суд у Београду исказ оштећене Г А прихвата у целости, налазећи да је исти јасан, уверљив, при чему је оштећена, приликом суочења са окривљеним на претресу пред другостепеним судом, у коме је, гледајући у очи окривљеног, изјавила: „Претио си ми да ћеш ми одузети дете, а из куће нисам смела да побегнем док ниси заспао, касније сам побегла“, била уверљива и на суд оставила утисак искренности, па је стога њен исказ прихваћен у целости и на истом засновано утврђено чињенично стање.

Када се при том има у виду налаз и мишљење комисије вештака неуропсихијатра др Ј П и специјалисте медицинске психологије Наде Илић, из кога произлази да је интелектуално функционисање оштећене испод просечног, да јој је смањена способност планирања, критичности, схватања узрока и последица, да је присутан низак ниво концептуалне способности и повећана сугестибилност, по налажењу Апелационог суда у Београду, како се то основано жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Ваљево истиче, наведена својства личности оштећене управо указују на то да је оштећена претњу коју јој је изрекао окривљени схватила озбиљно и да оштећена у страху да ће јој одузети дете није пружила отпор, посебно при чињеници да јој је дете у време критичног догађаја имало шест месеци.

И по налажењу Апелационог суда у Београду, како се то основано жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Ваљево истиче, наведена претња подобна је да елиминише било какав отпор оштећене, будући да је упућена од човека који је старији деветнаест година од ње, да је дуго тежи од оштећене, да је до сада више пута осуђиван, при чему је оштећена знала да је он био у затвору, а да је оштећена наведене претње схватила озбиљно, управо указује и чињеница да је из куће пријатеља окривљеног побегла док је окривљени спавао, као и да ју је сведок М В , који је након бекства пронашао и одвезао кући, затекао уплакану и измучену, што произлази из исказа наведеног сведока, чији исказ овај суд у целости прихвата као јасан, логичан и сагласан са исказом оштећене, којој је овај суд поклатио веру.

Стога је Апелациони суд у Београду, ценећи одбрану окривљеног у склопу свих доказа изведених током поступка, исту прихватио у односу на чињенице које нису спорне и у делу у коме је његова одбрана сагласна исказу оштећене, док у преосталом делу овај суд одбрану окривљеног не прихвата, оцењујући је као нелогичну, супротну изведеним и прихваћеним доказима на којима је засновао утврђено чењенично стање и усмерену на избегавање кривице за наведено кривично дело.

Ценећи све изведене доказе током поступка, и то исказ оштећене Г А , исказе сведока М и М В , сведока Д М , налаз и мишљење комисије вештака неуропсихијатра др Ј П и специјалисте медицинске психологије Н И , као и писмене доказе прочитане на главном претресу, како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, а у склопу са наводима одбране окривљеног, овај суд налази да је у конкретном случају неспорно да је критичне ноћи окривљени Драган Мирковић принудио на обљубу и њој изједначен чин оштећену Гордану Антонијевић, претњом да ће непосредно напасти на живот и тело њеног малолетног детета, на начин ближе описан у изреци пресуде.

Применом материјалног права на овако утврђено чињенично стање овај суд налази да су се у радњама окривљеног Д М стекла сва битна обележја кривичног дела силовање из члана 178 став 1 Кривичног законика, будући да је окривљени својим такси возилом повезао оштећену Г А из Шапца до Уба, где је од оштећене у току вожње, предочавајући јој да нису обавили уговорени "посао" у Шапцу, тражио да буде у љубавној вези са њим те ноћи, као и убудуће, када год је позове, па када је оштећена и то одбила, запретио јој да ће јој одузети дете, а затим је довезао у кућу свог пријатеља, сведока Д М , на периферији града и увео у собу у којој се налазио и сведок Драган, где је окривљени, мало повишеним тоном наредио оштећеној да се скине и легне у кревет, што је оштећена и урадила, уплашена претходним претњама за живот и тело свог детета, а знајући да је окривљени раније осуђиван и да је био у затвору, након чега је окривљени легао поред ње, тражећи од ње, а што је она из страха и учинила, да га додирује по гениталијама и да га орално задовољава, после чега су имали класичан сексуални однос, након чега је окривљени ејакулирао у уста оштећене, која је тај садржај испљунула на ћебе које се налазило на кревету, да би окривљени поново принудио оштећену да га орално задовољава и да са њим има сексуални однос, што је она из страха за живот свог детета урадила, а када је окривљени заспао, у току ноћи је побегла из куће.

Окривљени је критичном приликом био урачуњлив и свестан забрањености своји радњи и поступао са директним умишљајем, јер је био свестан да је његово дело забрањено и желео његово извршење, па како није било околности које би искључиле његову кривицу, то је овај суд окривљеног Драгана Мирковића огласио кривим за кривично дело силовање из члана 178 став 1 Кривичног законика.

Овај суд је имао у виду да у диспозитиву оптужног акта тужилаштва није наведена реч “непосредно”, а која реч је у вези са обележјем кривичног дела силовање из члана 178 став 1 КЗ, међутим како из самог чињеничног описа поуздано произлази непосредност, то је овај суд приликом оглашавања кривим окривљеног Д М у чињенични опис радњи које је окривљени критичном приликом предузео, навео и реч “непосредно”, која очигледном омашком није наведена у оптужном акту.

Такође, овај суд је из чињеничног описа радњи окривљеног у изреци пресуде изоставио претњу окривљеног да оштећену неће пустити кући, будући да из утврђеног чињеничног стања, тј. из исказа оштећене, Г А, који овај суд у целости прихвата, произлази да јој је окривљени, тек након што је два пута принудио на обљубу и њој изједначен чин и након што је она инсистирала да је окривљени одвезе кући одмах, рекао да ће је кући вратити ако га не буде нервирала и запретио да ће је у супротном задржати шест дана.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју треба изрећи окривљеном Д М, Апелациони суд у Београду је имао у виду све околности из члана 54 Кривичног законика, од којих зависи врста и висина кривичне санкције. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног Драгана Мирковића суд је ценио чињеницу да је окривљени отац двоје деце, као и његово коректно држање пред судом, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног суд ценио његову ранију вишеструку осуђиваност, али је имао у виду да се не ради о истоврсним кривичним делима са делом за које је оглашен кривим у овом кривичном поступку.

Имајући у виду напред наведене олакшавајуће и отежавајуће околности, ценећи при том и степен кривице окривљеног, побуде из којих је дело учињено, јачину повреде заштићеног добра, околности под којима је дело учињено, окривљеног Д М, због извршења кривичног дела силовање из члана 178 став 1 Кривичног законика, применом одредби члана 4, 42, 43, 45, 54 и 63 Кривичног законика, осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору, налазећи да ће се наведеном казном у потпуности остварити сврха кажњавања из члана 42 Кривичног законика, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 Кривичног законика, тј. да ће се утицати на окривљеног да убудуће не чини кривична дела, као и да ће се утицати на друге да не чине кривична дела и изразити друштвена осуда за предметно кривично дело кроз јачање морала и учвршћивање обавезе поштовања закона.

Како је окривљени Д М оглашен кривим да је извршио кривично дело силовање из члана 178 став 1 Кривичног законика, то је овај суд, сходно члану 264 став 1 ЗКП, истог обавезао да у корист буџетских средстава суда плати трошкове кривичног поступка, а будући да пред овим судом није било наведених трошкова, то је, сходно члану 262 став 2 Законика о кривичном

поступку, одлучено да ће првостепени суд одлуку о висини трошкова који су настали пред тим судом донети накнадно, посебним решењем.

На основу свега напред наведеног, Апелациони суд у Београду је, применом одредбе члана 459 став 1 Законика о кривичном поступку, донео одлуку као у изреци пресуде.

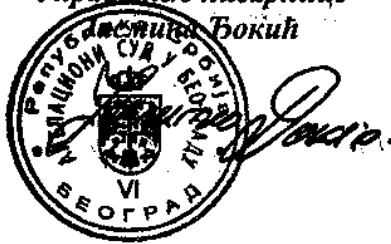
Записничар
Милена Весић, с.р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Драган Ћесаровић, с.р.

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
Апелационом суду у Београду у року од
15 дана од дана пријема писменог отправка
пресуде, а преко Вишег суда у Ваљеву.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Бокић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ

Кж3 19/15

Дана 26.02.2016. године

БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, као суд трећег степена, у већу састављеном од судија Милимира Лукића, председника већа, Верољуба Цветковића и Синише Важића, чланова већа, уз учешће Сање Булатовић, записничара, у кривичном поступку против окривљеног Д М, због кривичног дела силовање из члана 178 став 1 КЗ и др, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, адвоката Д П, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1284/14 од 05.03.2015. године, након одржаног претреса дана 26.02.2016. године, у присуству заменика Апелационог јавног тужилаштва, Г С М, окривљеног Д М и његовог браниоца, адвоката В Б донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБЕ браниоца окривљеног Д М, адвоката Д П, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1284/14 од 05.03.2015. године, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног Д М, са личним подацима као у изреци првостепене пресуде, на основу одредбе члана 423. став 1. тачка 2. ЗКП-а

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

да је:

током ноћи између 18. и 19.04.2011. године, у Убу, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима свестан да је његово дело забрањено и желећи његово извршење, принудио на обљубу и њој изједначени чин оштећену Г А из села Новаци,

Општина Уб, претњом да ће напасти на њен живот и тело, као и живот и тело њеног малолетног детета, тако што је својим такси возилом повезао оштећену Г А из Шапца до Уба, где је од оштећене у току вожње предочавајући јој да нису обавили уговорени "посао" у Шапцу, тражио да буде у љубавној вези са њом те ноћи као и убудуће, када год је позове, па када је оштећена и то одбила, запретио јој да ће јој одузети дете и да је неће пустити кући, а затим је довезао у кућу свог пријатеља, сведока Д М на периферији града и увео је у собу у којој се налазио и сведок Д , где је окривљени, продеравши се, наредио оштећеној да се скине и легне у кревет, што је оштећена и урадила, уплашена претходним претњама за свој живот и тело и живот и тело свог детета, а знајући да је окривљени раније осуђиван и да је био у затвору, након чега је окривљени легао поред оштећене тражећи од ње, а што је она из страха и учинила, да га додирује по гениталијама и да га орално задовољава, после чега су имали класичан сексуални однос, након чега је окривљени ејакулирао у уста оштећене која је тај садржај испљувала на ћебе, које се налазило на кревету, да би окривљени поново принудио оштећену да га орално задовољава и да са њом има сексуални однос, што је она из страха за свој живот и живот свога детета урадила, а када је окривљени заспао у току ноћи побегла из куће,

-чиме би извршио кривично дело силовања из члана 178. став 1. КЗ.

На основу одредбе члана 265. став 1. ЗКП-а окривљени Д М ослобођа се дужности плаћања трошкова кривичног поступка, тако да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1284/14 од 05.03.2015. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К.бр.40/13 од 08.08.2013. године у односу на кривично дело силовања из члана 178 став 1 КЗ, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног Д М , са личним подацима као у изреци првостепене пресуде, огласио кривим због извршења кривичног дела силовања из члана 178 став 1 КЗ, па га је применом наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 43, 45, 54 и 63 КЗ и члана 424 ЗКП-а осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 19.04.2011. године од 17.30 часова, када је лишен слободе, до 17.05.2011. године, када му је укинут притвор. Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда

плати трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће првостепени суд одлучити посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног Д М , адвокат Д П , због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж.бр.765/15 од 28.07.2015. године предложио да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована и другостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду, као суд трећег степена, одржао је седницу већа у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени жалбених навода а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду одлучио да се у смислу одредбе члана 449 став 1 ЗКП-а отвори претрес, с обзиром да је у овом кривичном предмету од стране овог суда, као суда трећег степена, другостепена пресуда већ једном била укидана.

Претрес је одржан дана 26.02.2016. године, у присуству заменика Апелационог јавног тужилаштва у Београду, Г С М , окривљеног Д М и његовог браниоца, адвоката В Б , па је након извођења доказа на претресу пред Апелационим судом у Београду, као судом трећег степена и на основу доказа изведених на главном претресу пред другостепеним судом и првостепеним судом, те читања пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1284/14 од 05.03.2015. године, саслушања окривљеног Д М , испитивања оштећене А Г , те након оцене жалбених навода браниоца окривљеног, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, одлучио као у изреци пресуде.

Наиме, другостепеном пресудом окривљени Д М оглашен је кривим због извршења кривичног дела силовања из члана 178 став 1 КЗ зато што је током ноћи између 18. и 19.04.2011. године у Убу, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан да је његово дело забрањено и желећи његово извршење принудио

на обљубу и њој изједначен чин оштећену Г А из села Новаци, општина Уб, претњом да ће непосредно напасти на живот и тело њеног малолетног детета, тако што је својим такси возилом повезао оштећену из Шапца до Уба, где је од оштећене у току вожње, предочавајући јој да нису обавили уговорени "посао" у Шапцу, тражио да буде у љубавној вези са њом те ноћи, као и убудуће, када год је позове, те када је оштећена и то одбила, запретио јој да ће јој одузети дете, а затим је довезао у кућу свог пријатеља, сведока Д М, на периферији града, увео је у собу у којој се налазио и сведок, где је окривљени, мало повишеним тоном наредио оштећеној да се скине и легне у кревет, што је оштећена и урадила, уплашена претходним претњама за живот и тело свог детета, а знајући да је окривљени раније осуђивац и да је био у затвору, након чега је окривљени легао поред оштећене тражећи од ње, а што је она из страха и учинила, да га додирује по гениталијама и да га орално задовољава, после чега су имали класичан сексуални однос, након чега је окривљени ејакулирао у уста оштећене, која је тај садржај испљувала на ћебе које се налазило на кревету, да би окривљени поново принудио оштећену да га орално задовољава и да са њом има сексуални однос, што је она из страха за живот свога детета урадила, а када је окривљени заспао у току ноћи побегла из куће.

Образлажући своју одлуку другостепени суд у побијаној пресуди, на страни 8. у првом ставу, наводи да је имао у виду да у диспозитиву оптужног акта тужилаштва није наведена реч "непосредно", а која реч је у вези са обележјем кривичног дела силовања из члана 178 став 1 КЗ, међутим, како из самог чињеничног описа поузано произлази непосредност, то је другостепени суд у чињенични опис радњи које је окривљени критичном приликом предузео, навео и реч "непосредно", а која очигледно омашком није наведена у оптужном акту.

По оцени Апелационог суда у Београду, као суда трећег степена, овако поступање и став другостепеног суда, садржи процесни недостатак, а који има карактер апсолутно битне повреде одредаба кривичног поступка, одређен у члану 438. став 1. тачке 9. Законика о кривичном поступку.

Наиме, другостепени суд је унео битан елемент обележја кривичног дела у опис радње извршења, којим се претњи придодаје својство непосредности, чиме радња извршења кривичног дела добија обележје кривичног дела силовање, одређеног у ставу 1. члана 178. Кривичног законика. Другим ставом, поменутог кривичног дела силовање из члана 178. Кривичног законика, претња нема ту одлику, то може бити и претња другим тешким злом, али свакако не и непосредна, и може бити

реализована после извесног времена, чиме је законодавац овом обележју дао битна квалификаторна својства кривичног дела силовање.

Тиме је другостепени суд прекорачио оптужбу, и уједино повредио право на одбрану окривљеног, који се током трајања целог поступка није бранио у том правцу, јер му оптужницом надлежног Јавног тужиоца наведено није било стављено на терет. Такође, по оцени овог суда, погрешно је закључивање и став другостепеног суда, да из самог чињеничног описа, садржаног у побијаној пресуди, поуздано произилази непосредност, наиме, претња описана у радњи извршења, нема ту одлику, нити је доказана у поступку а о чему ће бити још речи у наставку образложења. Претња отмицом детета, које се налази код свог оца и у другом месту, свакако не може бити извршена непосредно, већ је њу могуће реализовати после извесног времена, а на шта се све основано указује у жалби браниоца окривљеног Д М

Током поступка, оштећена А Г је испитана пред судом трећег степена, објаснила је начин на који ју је окривљени принудио на обљубу и на њој изједначени чин, наводећи да је њен отпор сломљен претњом да ће јој окривљени узети дете, уколико не буде у љубавној вези са њим, али да и она сама у том тренутку, када јој је упућена претња, није могла знати да ли окривљени озбиљно говори или не. Ову претњу је примила пре него што је видела униформисано лице, полицајца у Убу, да се тог тренутка налазила, недалеко од њега, у колима, те да својевољно није излазила из истих. Навела је да се сећа те возње из Лајковца до Уба, да је у такси возило окривљеног, ушла једна женска особа, да се ни тој особи није обраћала за помоћ.

Заштитни објекат предметног кривичног дела, се састоји у остваривању полне слободе, односно праву на сексуално самоопредељење и слободан избор. Када не постоји вољни пристанак лица на сексуалне радње које се предузимају према њему, против њих пружа отпор у границама објективних прилика дате ситуације и субјективних могућности. Право избора садржи једнако могућност пристанка или одбијања. Уколико нема пристанка, код овог кривичног дела мора бити присутан отпор за све време извршења радње кривичног дела силовања, такође, отпор мора бити стваран, озбиљан и постојан од момента када је употребљена принуда у циљу обљубе, па до момента када је дело свршено, а све то у границама објективних прилика дате ситуације и субјективних могућности пасивног лица.

Из исказа оштећене, произилази да је била у прилици да пре обљубе и њој изједначеног чина, отклони претњу, без икакве опасности по

њу или њој блиско лице, тако што би полицајцу пријавила догађај, а то није својевољно учинила, да је и она сама имала дилему колико је озбиљна претња окривљеног, чиме је доведено у питање постојање принуде, којом је сломљена воља оштећене. Јер када не постоји пристанак лица на сексуалне радње које се предузимају према њему, онда то лице пружа некакав отпор, који се у конкретном случају могао остварити, и кроз отклањање претње, пријавом полицајцу, а што је било реално могуће и у границама објективних прилика и субјективних могућности оштећене.

Из реченог, по оцени овог суда, произилази да није доказано постојање принуде као битног елемента обележја кривичног дела силовање из члана 178. став 1. Кривичног законика. Због тога је Апелациони суд у Београду, као суд трећег степена преиначио другостепену пресуду тако што је окривљеног ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело силовања из члана 178. став 1. Кривичног законика, на начин који му је стављен на терет, а на основу одредбе члана 423. став 1. тачка 2. Законика о кривичном поступку, јер није доказано постојање битног елемента кривичног дела а како је то напред образложено.

Имајући у виду да је окривљени Д М ослобођен од оптужбе, то је овај суд на основу одредбе члана 265. став 1. Законика о кривичном поступку, одлучио да се окривљени ослободи дужности плаћања трошкова кривичног поступка, тако да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 459. Законика о кривичном поступку, Апелациони суд у Београду, као суд трећег степена је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар
Сања Булатовић, с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Татјана Бокић

